

פֶּתַח אֱלִיהוּ וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חֵד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹ, אַנְתָּ הוּא עֲלֵאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּדָ כָּלִל, אַנְתָּ הוּא דְּאַפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינוּ לוֹן עֶשֶׂר סְפִירוֹ, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלֵמִין דְּאַתַּגְלִין, וּבְהוֹן אֲתַכְסִּיאַת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן, וּמִיחֵד לוֹן, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חֵד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאַלִין עֶשֶׂר, אֲתַחֲשִׁיב לִיהּ כְּאַלוּ אֲפְרִישׁ בְּדָ.

וְאַלִין עֶשֶׂר סְפִירוֹ אֵינוֹן אֲזִלִין כְּסֻדְרוֹ, חֵד אֲרִידָ, וְחֵד קָצֵר, וְחֵד בֵּינוֹנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָדָּ, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סֻטְרָא, לְבוֹשִׁין תְּקִינַת לוֹן, דְּמַנְיִהוּ פְּרָחוֹן נִשְׁמַתִּין לְבְנֵי נָשָׂא, וְכַמָּה גוּפִין תְּקִינַת לוֹן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוּפָא לְגַבִּי לְבוֹשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלִיהוֹן, וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקוּנָא דָּא, חֻסְדָּ דְּרוּעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמֵאלָא, תְּכַפְּרַת גוּפָא, נֶצַח וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין, וְיִסוּד סִיּוּמָא דְּגוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂבַעל פֶּה קָרִינוּ לִיהּ.

חֲכָמָה מוּחָא אִיהוּ מַחְשְׁבָה מְלָגוּ, בִּינָה לְבָא וּבָה הֶלֶב מִבִּין, וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב (דְּבָרִים כֹּט כח) הִנְסֻתְרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה מו י) מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפְּלִי, מְלָגוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אַרְח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיּוּ דְּאִילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעֶנְפוּי, כְּמֵאָה דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא, וְאַתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִיּוּ.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הָעֵלּוֹת, סִבַּת הַסְּבוֹת, דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ, וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא, וּבְדָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דִּיוּקָנָא מִכָּל מַה דְּלָגוּ וּלְכָר, וּבְרַתָּ שְׂמֵאָה וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוֹן שְׂמֵאָה וְסִיְהָרָא וְכַכְבָּא וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֲלָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְּעָדוֹן וְעֶשְׂבִין וְחִיוּוֹן וְעוֹפִין וְנוֹנִין וּבְנֵי נָשָׂא, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאַיְדָּ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאַיְדָּ אֲשַׁתְּמוּדְעָאן מֵעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית דִּידַע בְּדָ כָּלִל. (דָּף יז ע"ב) וְכֵן מֵינְדָּ לִית יְחִידָא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּ אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֲדוֹן עַל כָּלָא, וְכָל סְפִירוֹן כָּל חֵד אִית לִיהּ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוֹן אֲתַקָּרִיאוּ מְלָאכְיָא, וְאַנְתָּ לִית לָדָּ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מִמְלָא כָּל שְׁמָהוּ, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכֻלָּהוּ, וְכֵן אַנְתָּ תַּסְתַּלַּק מְנַהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ כְּלָהוּ שְׁמָהוּ כְּגוּפָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּ חַפִּים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָא, אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יְדִיעָא,

לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמוצעא תוקפך וחילך לבני נשא, ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי, דאינון צדק ומשפט, כפום עובדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה, משפט עמודא דאמצעייתא, צדק מלכותא קדישא, מאזני צדק תרין סמכי קשוט, הין צדק אות ברית, כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא, אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין, ולאן משפט ידיעא דאיהו רחמי, ולאן מכל אלן מדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך, דהא רשותא אתיהיב לך לגלגאה רזין טמירין על ידך, מה דלא אתייהיב רשו לגלגאה לשום בר נש עד כען, קם רבי שמעון פתח ואמר, לך יהו"ה הגדולה והגבורה וכו' (ד"ה א כט יא), עלאין שמעון אינון דמיכין דחברון, ורעיא מהימנא אתערן משנתכון, הקיצו ורננו שוכני עפר (ישעיהו כו יט), אלן אינון צדיקא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, ולאן אינון מתים, ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו', הקיצו אנת ואבהון, רעיא מהימנא אתער אנת ואבהון לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא, דעד כען צדיקא כלהו דמיכין ושינתא בחוריהון.

מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, ויימא ליה קום רעיא מהימנא, דהא עלך אתמר (שיר ה ב) קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה, ויימא בהון, פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, דהא תם עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך (איכה ד כב).

שראשי נמלא טל (שיר ה ב), מאי נמלא טל אלא אמר קודשא בריך הוא, אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא, הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא, שלימו דילך וחיים דילך איהו טל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהי שכינתא דלא מחושבן ט"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו, דסליקו אתון לחשבן ט"ל, דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין, מיד קם רעיא מהימנא, ואבהון קדישין עמיה, עד כאן רזא דיחודא.